

Ik ben sterk gekant tegen het voorstel om de naturalisatieperiode van 5 naar 10 jaar te verlengen.

Vijf jaar is al een voldoende periode voor nieuwkomers om hun integratie, taalvaardigheden en betrokkenheid bij de Nederlandse samenleving te bewijzen. Het verdubbelen naar 10 jaar maakt de weg naar het staatsburgerschap onnodig lang, ontmoedigend en oneerlijk.

Het staatsburgerschap is niet alleen een juridische status — het is wat mensen motiveert om volledig te investeren in de Nederlandse samenleving via werk, onderwijs en maatschappelijk leven. Het verlengen van de wachttijd kan leiden tot uitsluiting in plaats van inclusie.

Deze negatieve impact zal vooral door kinderen worden gevoeld. Veel kinderen groeien hier op, gaan naar Nederlandse scholen en spreken Nederlands als eerste taal. Voor hen is Nederland het enige thuis dat ze kennen. Het niet tijdig verlenen van het staatsburgerschap ontnemt hen de zekerheid, het gevoel van erbij horen en gelijke kansen die zij verdienen.

Bovendien kan een dergelijke wijziging het tegenovergestelde effect hebben van wat wordt beoogd. Hoogopgeleide migranten — die innovatie brengen, belastingen betalen en bijdragen aan de diversiteit en concurrentiekracht van de Nederlandse economie — kunnen kiezen voor landen met kortere naturalisatieperiodes. Ondertussen zullen degenen met minder kansen, die minder mobiel zijn, zich niet laten afschrikken door een langere wachttijd. Als het doel is migratie effectiever te beheren, zou een gedifferentieerde aanpak veel meer zinvol zijn: behoud de 5-jaarsregel voor hoogopgeleide werknemers die actief bijdragen aan de economie, terwijl strengere regels alleen daar worden toegepast waar dat echt nodig is.

Ik doe een dringend beroep op de besluitvormers om de 5-jaarsregel te behouden — een beleid dat integratie, eerlijkheid en de langetermijnbelangen van Nederland waarborgt.